

DG Water verwacht dat waterschappen blijven

Het ziet ernaar uit dat het nieuwe kabinet niet aan het bestaansrecht van de waterschappen zal tornen. Die verwachting sprak Annemieke Nijhof, Directeur-Generaal Water van het ministerie van Verkeer en Waterstaat, vrijdag 17 september uit, tijdens de openingsbijeenkomst van het gezamenlijke vergadercentrum en de nieuwe kantoorlocaties van het Waterschapshuis, STOWA en de Unie van Waterschappen aan het Stationsplein in Amersfoort.

De openingshandeling werd verricht onder toezien oog van STOWA-voorzitter Hans Oosters en Waterhuisvoorzitter Henk van 't Land. Sprekers Annemieke Nijhof, Peter Glas en Harry van Dorenmalen (IBM) slaagden er - met enige moeite - in reuzenkabelbundels op elkaar aan te sluiten en verbeeldden daarmee het thema 'De kracht van samen werken' (foto: Menno Mulder).

“H et in positie houden van de waterschappen biedt de mogelijkheid het pakket doelmatigheidsverhogende maatregelen, waarover overeenstemming was bereikt, in stand te houden”, aldus Nijhof. Ook het samenvoegen van de ministeries van Verkeer en Waterstaat en VROM komt volgens haar nu echt dichterbij. Ze noemt dat ‘een geweldige kans’ om de waterketen te sluiten, geo-informatie beter te beheren en benutten en te verbinden met waterinformatie. “Eén ministerie, één aansturing. Ik zie ongekende mogelijkheden”, aldus de DG Water. Nijhof legde nadruk op het feit dat water de verbindende factor is tussen Nederland en de rest van de wereld. “Je hoeft maar de grens over te gaan en te vertellen wat wij met water doen en bewondering valt je ten deel. Overal willen ze weten hoe we dat organiseren en waarom wij wel investeren in dijken. Water governance is absoluut een belangrijke bijdrage.” Volgens Nijhof heeft Nederland het blauwe goud in handen en is het zaak dat overheid en bedrijfsleven in het buitenland samen optrekken. “Vaak is het een overheid die om interventie vraagt. Door met die overheden samen te werken en het bedrijfsleven daar meteen bij te betrekken, kan Nederland zich als watermanager beter positioneren. Ik ben enthousiast over de pogingen om met alle partijen, binnen en buiten de watersector, één geluid te laten horen.”

‘De kracht van samen werken’ was het thema van de openingsbijeenkomst. Daarover zei Nijhof onder meer: “Ik zie perspectief in samenwerking tussen politieke bestuurders, ambtenaren, burgers en bedrijven. Door af en toe de rol te vergeten die je normaal vervult, valt er in samenwerking ontzettend veel te bereiken.” Het kernwoord van Nijhofs

bijdrage was vertrouwen, hoewel ze erkende dat het opgebouwde vertrouwen tussen haar ministerie en de Unie van Waterschappen deuken heeft opgelopen doordat de ministerraad gemaakte afspraken tussen beide ongedaan maakte. Ze doelde op het feit dat de waterschappen de muskusratbestrijding en het rijksprogramma Hoogwaterbescherming voor eigen rekening nemen, waardoor het rijk structureel 100 miljoen euro kon besparen, op voorwaarde dat zij zouden worden ‘ontlast’ van hun waterbeheertaken. Dat dossier is door het demissionaire kabinet controversieel verklaard, maar ‘die 100 miljoen zijn wel ingeboekt.’ “Dat is een dilemma”, aldus Nijhof. “Als hoogste ambtenaar heb ik mijn ziel en zaligheid gelegd in het maken van deze afspraken, terwijl het landsbelang een andere opstelling vraagt.”

Peter Glas, watergraaf van De Dommel en voorzitter van de Unie van Waterschappen, maakte een eind aan geruchten dat de Unie haar hoofdkantoor zou verhuizen naar Amersfoort. “Dat blijft in Den Haag, want dat is de plek waar we moeten lobbyen.” Wel zijn in het nieuwe gebouw 1.500 vergaderingen per jaar gepland. Glas wees op het feit dat de samenwerking tussen waterschappen van alle tijden is. Koersvastheid noemde hij als belangrijkste element van samen werken. Volgens hem zetten de waterschappen nu in op verdere kennisontwikkeling en verbreding van het thema ‘Leven met water’, dat voor alle sectoren van de maatschappij belangrijk is. Ook de informatievoorziening naar de burger toe is belangrijk. “Het waterschap automatiseert, maar het publiek denkt dat we bij wateroverlast niets doen als het licht in het gemeaal niet brandt. Dan is er niemand, denkt men dan. Dat kan niet de bedoeling zijn.”